

Przegląd Prasy Z.S.R.R. i emigracji rosyjskiej

TREŚĆ:

I. Polityka zagraniczna ZSRR i stosunek do zagadnień między- narodowych	Str. 1
II. Życie partyjne	" 2
III. Sprawy narodowościowe.	" 3
IV. Życie gospodarcze.	" 4
V. Stosunek emigracji do ZSRR	" 4
VI. Sprawy kościelne.	" 5
VII. Notatki i informacje.	" 5

1. POLITYKA ZAGRANICZNA ZSRR. I STOSUNEK DO ZAGADNIEN MIEDZYNARODOW.

REZOLUCJA WYKONAWCZEGO KOMITETU III. MIEDZYNARODÓWKI.

PRAWDA z 5/2. zamieszcza rezolucję Wykon. Kom. III. Międzynar. /IKKI/w sprawie polsko-litewskiej.

1/ Konflikt polsko-litewski po decyzji Rady Ligi Nar. bynajmniej nie stracił nic ze swego zaognienia - przeciwnie, zaognienie to jeszcze bardziej się wzmogło. Rada Ligi Nar. nie rozwiązała kwestji polsko-litewskiej, a tylko odroczyła zrealizowanie planu Piłsudskiego co do zagarnięcia Litwy. Litwie pozostawiono tylko jedno wyjście: w drodze pokojowej dojść do porozumienia z Polską, co znaczy dobrowolnie poddać się Polsce i stać się jej pół-kolonją. Jeśli Litwa dobrowolnie tego nie uczyni, to będzie do tego zmuszona, albowiem wymagają tego interesy imperjalistyczne Anglii i Francji. Mocarstwa te dążą do stworzenia jednolitego frontu przeciw ZSRR. od Morza Bałtyckiego do Czarnego. To samo leży w interesie imperjalistycznej Polski, która chce znaleźć przez Litwę wyjście na morze i przy pomocy pożyczki amerykańskiej pragnie rozszerzyć rynek dla swej burżuazji przez zagarnięcie Litwy, co również odpowiadałoby interesom ziemian polskich, którzy marzą o odebraniu ziemi chłopom litewskim. Jednym słowem, Polska dąży do stworzenia wielkiego mocarstwa w granicach 1772 r.

2/ Faszystowski rząd litewski pod naciskiem drapieżników imperjalistycznych skłonny jest pójść na porozumienie z Piłsudskim, a tylko w celu uśpienia żujności mas rozgłasza o swem zwycięstwie w Genewie. Masy te jednak rozumieją, że porozumienie, sojusz lub unja z Polską niechybnie pociągnie za sobą aneksję Litwy i dlatego też pracujące masy litewskie niejednokrotnie przeszkadzały porozumieniu z Polską. Obecnie jednak powodzenie nacisku mas litewskich na sfery rządzące jest daleko mniejsze, albowiem silniejszy jest nacisk drapieżników imperjalistycznych Anglii, Francji i Polski, tembardziej, że ostatecznie po przewrocie majowym zdążyła znacznie się wzmocnić.

W sprawie litewskiej dokoła Piłsudskiego zgrupowały się burżuazyjne i drobno-burżuazyjne partje, co potęguje jeszcze zaborcze apetyty Piłsudskiego. Jeśli Piłsudski do tej pory nie zrealizował swych planów, to dzieje się to dzięki stanowczemu sprzeciwowi ZSRR., która walczy przeciwko wszelkim aneksjom i podbojom małych narodów, oraz - dzięki Niemcom, w interesie których leży zachowanie niepodległości Litwy.

3/ W dalszym ciągu rezolucja wymyśla socjaldemokratom całego świata od podłych skugusów imperjalistycznych, którzy - zdaniem jej - w spr. litewskiej idą na rękę Piłsudskiemu. W tym bowiem czasie kiedy Piłsudski gorączkowo przygotowywał się do napadu na Litwę, przekupując socjaldemokratów litewskich i organizując oddziały powstańcze, aby przy ich pomocy zagarnąć Litwę, prasa socjaldemokratyczna we wszystkich krajach, a głównie we

Francji i Niemczech, wychwalała pokojowość Piłsudskiego.

4/ W związku z tą sprawą rezolucja napada na Zjazd socjaldemokratów w Berlinie, odbyty w dn. 18 i 19/XII.ub.r. Na Zjeździe tym socjaldemokraci nie powzięli żadnych rezolucyj, a zadowolnili się pustymi frazesami i minimalnym programem, który w niczem nie odbiega od minimalnego programu Piłsudskiego i Ligi Nar.

5/ W końcu rezolucja apeluje do wszystkich sekcji III. Międzynarodówki i do tych wszystkich, którym w rzeczywistości leży na sercu sprawa pokoju, by przejawili maximum energii i inicjatywy w zdemaskowaniu zaborczych planów Piłsudskiego, albowiem groźba zagarnięcia Litwy przez Polskę wciąż istnieje i dlatego należy być przygotowanym na wszelkie formy podboju. Trzeba pamiętać, że zagarnięcie Litwy przez Polskę, to tylko pierwszy krok do agresywnych działań drapieżników imperjalistycznych przeciwko ZSRR. By do tego nie dopuścić, należy mobilizować szerokie masy chłopskie i robotnicze nie tylko Polski i Litwy, lecz i innych państw, a przede wszystkim Anglii, Francji i Niemiec, by przeciwdziałały one planom drapieżników imperjalistycznych. Wyjątkową działalność winny rozwinąć partje komunistyczne Polski i Litwy: urządzać demonstracje i zebrania, organizować strajki itp.

6/ Rezolucja kończy się demagogicznymi hasłami: "Precz z drapieżnikami imperjalistycznymi i ich lokajami socjaldemokratami! - Obrona Niepodległości Litwy przed polskimi imperjalistami! Precz z dyktaturą faszystowską na Litwie i w Polsce! - Walka o rząd chłopsko-robotniczy na Litwie i w Polsce!"

NOWA POZYCZKA AMERYKANSKA DLA POLSKI:

IZWIESTIA 8:II: Kor:Tassa z New Yorku podaje za "Journal of Commerce", iż grupa bankierów amerykańskich na czele z kompanją Blaira prowadzi pertraktacje w sprawie wypuszczenia polskiej pożyczki kolejowej na sumę 100 milion.dolarów.

TERROR PRZEDWYBORCZY W POLSCE:

IZWIESTJA 8:II: Tass donosi z Warszawy o zatwierdzeniu listy państwowej Nr.13. Notuje on artykuły "Kurjera Porannego" i "Głosu Prawdy" skierowane przeciwko partjom-prawicowym, które umożliwiły zatwierdzenie tej listy: "Izwiestja" wyrażają przypuszczenia, że listy okręgowe Nr.13 będą anulowane przez Komisję wyborczą: W dalszym ciągu koresp.Tassa rozpisuje się o demonstracjach robotniczych w całym szeregu miast w Polsce i o represjach ze strony władz rządowych:

PRAWDA 2:II: Tass podaje przemówienie Hartglasa, który powiedział, że rząd polski dzieli listy wyborcze na prawomyślne i nieprawomyślne, przyczem list prawomyślnych wcale nie sprawdza:-

Z:S:R:R: I PERSJA:

IZWIESTJA 7:II: Tass donosi z Teheranu, iż cała prasa perska notuje z zadowoleniem ratyfikację traktatu persko-sowieckiego, zawartego w październiku ub, roku:

RADJOSTACJA W PERSJI:

IZWIESTJA 7:II: Tass z Teheranu donosi Min.poczt i tel. podało do wiadomości o nawiązaniu komunikacji radjowej pomiędzy Persją a Z:S:R:R., Turcją i Europą Zach:Istnieją już radjostacje w Teheranie, Tawri zie, Messede, Sziraze, Mohameze, Karmanszache i Kermanie:

3. ŻYCIE PARTYJNE.

PARTJA KOMUNISTYCZNA A OSZCZĘDNOŚCI
"KRASNOJE ZNAMIA" z dn. 15/I /Władywostok/ ogłasza artykuł członka C.K.K. partji p.Kwirynga w sprawie udziału członków partji komunistycznej w ruchu oszczędnościowym. Autor artykułu oświadcza, iż dotychczas zagadnienie to traktowano zbyt teoretycznie, czyniono zupełnie bezpodstawnie różnice pomiędzy komunistą a robotnikiem, twierdzono, że komunistą, czyniąc oszczędności, wstępuje na drogę burżuazyjną. Zdaniem autora artykułu są tego rodzaju twierdzenia nonsensem. Rzeczywistość sowiecka wymaga postawienia innego pytania: czy potrzebne są państwu sowieckiemu oszczędności klasy pracującej. Odpowiedź być może tylko jedna. Oszczędności te potrzebne są zarówno państwu jak i jednostkom pracującym. Brak kapitału hamuje rozwój gospodarki sowieckiej. Rząd usiłuje zażegnać temu brakowi przez emisję pożyczek wewnętrznych. Ponieważ kapitał prywatny zajmuje w życiu gospodarczym ZSRR drugorzędne miejsce, pożyczki te skuteczne być mogą jedynie przez ulokowanie obligacji w rękach robotników i włościan. Przez to ulokowanie oszczędności ludności pracującej zużyte być mogą na rozwój państwowości socjalistycznej, czyli na polepszenie doli robotników i włościan. Państwo sowieckie bez tych oszczędności obejść się nie może. Powstaje jednak pytanie, czy oszczędności te potrzebne są dla jednostek pracujących. Na to pytanie daje autor artykułu odpowiedź potakującą, oświadczając, iż wiele komunistów sądzi błędnie, iż państwo sowieckie powinno dać im całkowite zabezpieczenie. W istniejących warunkach jest to dla państwa sowieckiego rzeczą niemożliwą, przekraczającą miarę sowieckiego budżetu państwowego. Należy to powiedzieć otwarcie i szczerze. Zabezpieczenia społeczne dają robotnikowi w państwie sowieckim więcej, niż w państwie kapitalistycznym, nie mogą dać, jednak, wszystkiego, na przykład na wypadek śmierci robotnika nie mogą zabezpieczyć całkowicie bytu jego rodziny. Jednostka pracująca w państwie sowieckim bez oszczędności obejść się nie może. Zmusza to do traktowania zagadnienia oszczędności członków partji komunistycznej na zupełnie nowej płaszczyźnie.

SESJA KOMITETU WYKONAWCZEGO MIĘDZYNARODÓWKI
"RUL" z dn. 9/II /Berlin, pismo demokratyczne/ podaje, że sesja komitetu wykonawczego międzynarodówki komunistycznej zbierze się w Moskwie dnia 21-go b.m. Sesja obradować będzie z udziałem członków t.zw. rozszerzonego plenum komitetu wykonawczego. Prezes międzynarodówki p.Bucharyn wygłosi referat o ogólnej sytuacji międzynarodowej, p.Stalin zreferuje sytuację w sekcji sowieckiej - w sowieckiej partji komunistycznej. Opozycjoniści nie będą dopuszczeni do udziału w obradach sesji. P.Trocki miał zwrócić się do komitetu wykonawczego międzynarodówki, w którym domagał się postawienia kwestji o opozycji na porządku dziennym sesji, zagrażając wrazie odmownego załatwienia tego żądania opuszczeniem międzynarodówki komunistycznej przez opozycjonistów i utworzeniem własnej międzynarodówki opozycyjnej.

POLITYKA WŁOŚCIANSKA PARTJI

"PRAWDA" z dn. 4/II ogłasza obszernie przemówienie p. Uglanowa wygłoszone podczas obrad plenum komitetu moskiewskiego sowieckiej partji komunistycznej. Omawiając trudności polityczne i gospodarcze, płynące z zakupów zbożowych, czynionych przez instytucje sowieckie, powiedział p. Uglanow, iż istnieje niebezpieczeństwo zastosowania zbyt ostrych metod walki z żywiołami "kułackimi" na wsi sowieckiej. Żywioły te rozpowszechniają pogłoski o zamierzonym rzekomo powrocie rządu sowieckiego do metod "komunizmu wojennego". Pogłoski te są według oświadczenia mówcy, nonsensem. Rząd sowiecki i partja komunistyczna dążyć będą nadal po wykreślonej przez Lenina drodze "nowej polityki gospodarczej". Wymierzone ludności włościńskiej podatki nie są, zdaniem mówcy, wygórowane, tak że o żadnych poważnych komplikacjach z tego powodu nie może być mowy.

"POBOR PAZDZIENIKOWY"

"IZWIESTJA CIK ZSSR" z dn. ~~16/II~~ 7/II donosi, że "pobór październikowy" nowych członków do partji komunistycznej, ogłoszony z okazji 10-tej rocznicy rewolucji październikowej, zakończony został dnia 1-go b.m. Do dnia 21-go stycznia r.b. zgłoszono 115,200 podań o przyjęcie w skład partji. Ostateczne wyniki "poboru" będą znane w końcu lutego. Komitet centralny partji zwrócił się do wszystkich organizacyj partyjnych z okólnikiem, w którym poleca powrót do zwykłego porządku przyjmowania nowych członków partji.

PRZEMIANOWANIE "TROCKA"

"POSLEDNIJA NOWOSTI" z dn. 5/II /Paryż, pismo demokratyczne pod redakcją p. Milukowa/ donosi, iż ludność robotnicza miasta "Trock" /dawniej Gieczyna/ zwróciła się do władz sowieckich z prośbą o nadanie temu miastu nowej nazwy "Czapajewsk", na cześć przywódcy partyzantów sowieckich.

4. SPRAWY NARODOWOŚCIOWE.

ROZRUCHY ANTYSEMICKIE

"RUL" z dn. 8/II /Berlin, pismo demokratyczne/ donosi, iż na Krymie i w obwodzie Kubańskim wydarzyły się rozruchy, spowodowane przez niechęć miejscowej ludności chrześcijańskiej w stosunku do osadników żydowskich. W wielu miejscowościach odbyły się krwawe starcia pomiędzy ludnością chrześcijańską a żydowską. Dla pobeżenia rozszerzenia się rozruchów musiały władze sowieckie zastosować pomoc wojska. Rozruchy pociągnęły za sobą liczne ofiary w ludziach. Przyjmując pod uwagę nastroje ludności, szczególnie - nastroje ludności tatarskiej na Krymie, postanowił rząd sowiecki zaniechać dalszej żydowskiej kolonizacji rolnej na Krymie i na Kaukazie północnym.

5. ŻYCIE GOSPODARCZE.

KRYZYS OPAŁOWY NA DALEKIM WSCHODZIE

"KRASNOJE ZNAMIA" z dn. 6/II /Władywostok/ donosi, że we Władywostoku odczuwany jest brak opału, wywołany przez silne mrozy, pogłoski paniczne i dążenie ludności do zaopatrzenia się w zapasy opału. Dla zażegnania kryzysu zwołane zostało posiedzenie komitetu okręgowego sowieckiej partji komunistycznej, który powziął decyzję o natychmiastowym zakupie zapasów węgla dla miasta.

JODYNA SOWIECKA

IBIDEM podaje, iż prof. Eratow wygłosił w akademji Tymiria-ziewskiej w Moskwie odczyt o sowieckim przemyśle jodowym na Dalekim Wschodzie. Zapotrzebowanie roczne ZSRR na jodynę równa się 200 tysiącom kilogramów. Ponieważ jodyna ta jest prawie w całości importowana poza granic ZSRR, traci państwo sowieckie na tem 6 milionów rubli rocznie. Podczas wojny światowej poczyniono na Dalekim Wschodzie rosyjskim pierwsze próby wyrobu własnej jodyny rosyjskiej. Próby te zawiodły z powodów technicznych, obecnie jednak będą powtórzone, w miejscowości Gniłoj Ugoł wybudowana będzie pierwsza wielka sowiecka fabryka jodyny.

ELEKTRYFIKACJA KOLEI SOWIECKICH

"PRAWDA" z dn. 4/II donosi, że kredyty na elektryfikację kolei sowieckich wyniosą w roku bieżącym 7,500 tysięcy rubli. Elektryfikacja przeprowadzona będzie przede wszystkim na kolejach północnych, na linii Oranienbaumskiej kolei północno-zachodnich oraz na linii Suramskiej kolei zakaukaskich. Prócz tego przeprowadzone będą badania w sprawie ewentualnej elektryfikacji linii kolejowej Moskwa-Charków.

8. STOSUNEK EMIGRACJI DO ZSRR

POGLĄDY POLITYCZNE MŁODZIEŻY ROSYJSKIEJ

"POSLEDNIJA NOWOSTI" z dn. 5/II /Paryż, pismo demokratyczne pod redakcją p. Kilukowa/ ogłasza artykuł wstępny w sprawie nastrojów młodzieży rosyjskiej na emigracji. Pismo powołuje się na ogłoszony przez pismo paryskie "Dni" artykuł p. Skopcowej, która, przemawiając w imieniu młodzieży rosyjskiej na emigracji, oświadczyła, że młodzież ta powinna przestudjować poglądy Czaadajewa, Aksakowa, Chomiakowa, Danilewskiego, Leontjewa, Hercena, Michałowskiego, Dostojewskiego, Sołowjowa i innych pisarzy i filozofów rosyjskich i wykuć sobie na tej podstawie nową ideologję. Autor artykułu protestuje przeciwko temu projektowi, który posiada, zdaniem jego, zabarwienie eurazyjskie i nawołuje młodzież rosyjską, aby szukała oparcia w światopoglądzie demokratycznym.

9. SPRAWY KOSCIELNE.

PATRYARCHA EKUMENICZNY I CERKIEW ROSYJSKA

"WOSKRESNOJE CZTENJE" Nr. 7 /Warszawa, tygodnik cerkiewny/
ogłasza wrażenia biskupa grodzieńskiego Aleksego z pobytu delegacji cerkwi polskiej w Konstantynopolu. Wrażenia zawierają między innymi, oddanie treści rozmowy, odbytej pomiędzy delegatami cerkwi polskiej a prawosławnym patryarchą ekumenicznym Bazylissem. Poruszając kwestję stosunku patryarchatu ekumenicznego do cerkwi rosyjskiej oświadczył patryarcha, iż osobiście sympatyzuje ze zwolennikami t.zw. cerkwi patryarszej w Rosji, sądzi jednak, iż ze względu na olbrzymie znaczenie cerkwi rosyjskiej w świecie prawosławnym, nie należy wydawać ostatecznych sądów w kwestji zatargu pomiędzy cerkwią patryarszą a cerkwią "obnowieńców". Sprawa ta rozstrzygnięta być może jedynie w przyszłości. Archimandryta Bazyl Dymopulos, który uznał w imieniu patryarchatu ekumenicznego synód "obnowieńców" działał bez upoważnienia patryarchy.

W kwestji postanowień soboru moskiewskiego cerkwi rosyjskiej z 1918 roku, uznaje patryarchat ekumeniczny postanowienia te obowiązujące dla wszystkich cerkwi, pozostających w związku z Moskwą.

W kwestji zatargu pomiędzy metropolitą Antonjuszem a metropolitą Eulogjuszem w cerkwi rosyjskiej na emigracji, sympatje patryarchatu ekumenicznego znajdują się po stronie metropolity Eulogjusza. Dyktowane są sympatje te, zdaniem pisma, przez względy natury osobistej, nie zaś kanonicznej.

10. NOTATKI I INFORMACJE.

ARESztOWANIE URZEDNIKA SOWIECKIEGO

"RUL" z dn. 8/II /Berlin, pismo demokratyczne/ donosi, że władze czechosłowackie aresztowały w Pradze urzędnika sowieckiego trustu kinematograficznego "Sowkino" Czerniaka. Po aresztowaniu dokonano w bagażach Czerniaka szczegółowej rewizji. Wbrew protestowi poselstwa sowieckiego w Pradze, Czerniaka wydalonono następnie z granic Czechosłowacji.

P. KURSKI W RZYMIE

IBIDEM podaje, iż poseł sowiecki w Rzymie p. Kurski przybył do stolicy Włoch.

KARA ŚMIERCI W PROCESIE OBYWATELA FINLANDZKIEGO

IBIDEM donosi, iż trybunał najwyższy w Moskwie zatwierdził wyrok śmierci w procesie obywatela finlandzkiego Pauka, który skazany został przez sowiecki sąd wojskowy w Leningradzie pod zarzutem szpiegostwa na korzyść Finlandji.

